

Mindretallet har formastet sig til at tro; at det kunde fremme det ærede Medlem for Soro Amts 2den Valgkreds (Alberti), dertil nærer virkelig Mindretallet en allfor Agtelse for det ærede Medlems Mod og Djærthed. Det have vi virkelig aldrig gjort. Regning paa, at vi skulde kunne fremme det ærede Medlem. Men fordi vi ikke turde gjøre Regning paa, at faa det ærede Medlem med os, derfor have vi dog heller ikke anset det for rigtig, at udlade at indtage den Stilling, vi overhoved anfaa for rigtig. Uagtet den ærede Formand gjentagne Gange advarede imod at fremkomme med Hentydninger til Forsatningskampene, har det dog ikke afholdt det ærede Medlem fra atter at komme med disse Behreidelser, og det ærede Medlem yttrede da, at vi vare nogle af de Første, som gif ind paa at forandre den. Men det er bitterlig ikke saa; vi vare ikke nogle af de Første, vi vare med at gjøre Modstand et helt Aar igjennem, og først da vi vare komne saavidt, at vi troede, at Modstanden vilde være unyttig, var det, at vi gif med. Jeg vil ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) tillade mig en ganske kort Bemærkning. Han har gjentagne Gange udtalt, at Privilegiernes Forsvarere vare i Grunden Privilegiernes værste Fjender, men kan man ikke gjerne bringe det dertil, at Frihedens ivrigste Forsvarere kunne blive Frihedens værste Fjender? Der er dog vistnok Exempler paa, at det ogsaa kan drives saavidt i den Retning, at man derved baner Veien for en Reaktion, som ikke vilde komme frem, naar man gif tilbærks med mere Maadehold. Jeg tror, at det gjælder i dette som i alle andre Forhold, at, dersom man overhovedet vil bevare Friheden, saa maa man være maadeholden i sine Fordringer.

Ordføreren: Man skal dog ikke være det saaledes, at man, hver Gang man behandler Frihedsspørgsmaal, klipper af paa Friheden, det er dog ikke den Maade, det ærede Medlem vil finde rigtig. Jeg skal med Hensyn til en enkelt Ytring kun bemærke, at, hvormegen Indflydelse man end kan tillægge de ærede Medlemmer af Mindretallet, der have

gjort et subsidært Tilbud, saa vil dog Enhver erkjende, at Tilbudet vilde have haft en ganske anden Betydning, naar det, som jeg sagde, var fremsat af den høitagtede Minister; i saa Fald er jeg overbevist om, at, hvorledes end Flertallet vilde have stillet sig dertil, hvad jeg under nærværende Omstændigheder ikke kan udtale mig om, dertil er jeg ikke bemyndiget, saa vilde dog dette Tilbud saaledes fremsat have været stiftet til en anden Overveelse end den, vi sølte os opfordrede til at anfille, naar det blev fremsat paa denne løse Maade, som her har været Tilfældet.

J. J. Christensen: Naar den ærede Ordfører har fremdraget min Stilling i Grundlovsagen, saa tror jeg at kunne sige, hvis jeg ikke husker meget feil, at jeg stod paa den uforandrede Sunigrundlovs Standpunkt ligesaa længe som den ærede Ordfører; jeg skulde huske meget feil, hvis det ikke var Tilfældet. Naar den ærede Ordfører har ment at være i en ganske god Overensstemmelse med sig selv med Hensyn til de Punkter, jeg i min forrige Udtalelse har fremhævet, saa er jeg ikke istand til at kunne finde noget Saadant, thi naar han har udtrykt, hvad jeg allerede har citeret, at den Overenskomst, hvormed der var Tale, og som endelig blev sluttet, var bygget paa et grundfalsk Princip, og han nu siger, at det var en taalelig Overenskomst, han gif ind paa, saa kan jeg, som sagt, ikke saa disse to Udtalelser til at harmonere.

Jens Jørgensen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Da Forhandlingen er saa langt fremffreden, vil jeg foreslaa det høie Thing at afflutte den angaaende denne Sag.

Jens Jørgensen: Saa frafalder jeg Ordet.

Da Singen ellers begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.